

I. Fejezet

In memoriam Paál Zoltán

Paál Zoltán élete

Édesapám munkácsoládban született 1913. III. 3-án, Sajóvárkonyon (1940-ben Ózdhoz csatolva), Paál János és Sturman Irma házasságából. Ősei palóc emberek voltak. Alsófokú iskoláit Ózdon végezte, majd az 1924–28-as években a putnoki Polgári Fiúiskola tanulója volt. Édesapja korai halála miatt nem tanulhatott tovább, hanem munkába állt a Rimamurány-Salgótarjáni Vasmű Rt. ózdi gyárában.

PAÁL ZOLTÁN ARVISELVA

P	Z	A	-	1	3
A	E	1	2	M	

Születési anyakönyvi kivonat.

Helység szám	A bejegyzés idője (év, hó, nap)	A születés idője (év, hó, nap)	A gyermek utóneve, névje, vallása	A szülők		A születés helye, ha a születés nem az anyja lakóhelyén történt	Almérés előtti esetleges megjegyzések. Almérások
				családi név utóneve, előnév (főnevetlenek) lakóhelye	vallás		
25.	1913 márc. 3.	1912 márc. 3.	Zoltán János fiú. eg. h. ev.	Paál János kőműves segéd	eg. h. ev.	28.	—
	—	—	—	Sturman Irma	eg. h. ev.	28.	—
	—	—	—	Sajóvárkony	—	—	—

Ütőleges bejegyzések: Kiszámlások.

Bizonyítom, hogy ez a kivonat a
 anyakönyvi, eredeti születési anyakönyvről
 készült. Kelt Sajóvárkony, 1928. évi június 27-én.

Kutalja István
 anyakönyvtartó

ARCHIVÁLTA
 BOLYKIVÁR JÁNOS

10. sz. 1914 sz. A. U. 116. péld.

2. ábra.

Paál Zoltán születési anyakönyvi kivonata.

Itt felfigyeltek az átlagon felüli képességű fiúra, és az Rt. Bányászati és Kohászati Szakiskolájába irányították. 1933-ban az Rt. által elismert felsőfokú végzettséget szerzett, és közben élte az ózdi munkások életét. Tehetsége több irányban is megmutatkozott: képeket festett és szépen hegedült. Megnősült, majd boldogsága kiteljesedett, amikor megszülettem én.

1944 decemberében a szovjet front elérte Ózd környékét. 1945 januárjában a munkások közül sokakat behívtak munkaszolgálatra – köztük édesapámat is – és elindították őket Szlovákián keresztül Németország felé.

PAÁL ZOLTÁN ARVISURA					
P	Z	A	L		3
1	1	4	12		M

VÉGBIZONYÍTVÁNY.

Alulírottak bizonyítjuk, hogy *Paál Zoltán*
sajóvárkonyi születésű *ág. h. evang.* vallású ifju, aki
1913. év. *március* hó *13.* - én született, a miniszterileg
engedélyezett Rimamurány-salgótarjáni vasmű r.-t. bányászati és kohászati
szakiskolájának négy évfolyamát elvégezte, mely után *1933* év,
június hó *27.-és 28.* -án a *kohászati* szakból a képesítő
vizsgát *jó* eredménnyel letette.

Ózd, 1933. június hó 29-én.

A RIMAMURÁNY-SALGÓTARJÁNI VASMŰ R. T.
BÁNYÁSZATI ÉS KOHÁSZATI SZAKISKOLÁJA
⇒ Ó Z D Ó N ⇒

felügyelőbizottsági elnök.

miniszteri biztos.

szakiskolai igazgató.

-4-

ARCHIVÁLTA
BOLYKY ÚR JÁNOS

3. ábra.
Paál Zoltán végbizonyítványa.

Ebben az időben a Sajó-Vág vidékére érkezett egy körülbelül 50 fős szovjet ejtőernyős partizáncsoport, akik fő feladatuk szerint a különbékeről tárgyaltak volna

a magyar vezetéssel. A menetoszlop a partizántanya mellett kapott pihenőt, ahol egy légiriadót jelző szirénázás zűrzavarában édesapám megmenekült a munkaszolgálatból, mivel a partizánok megszöktették.

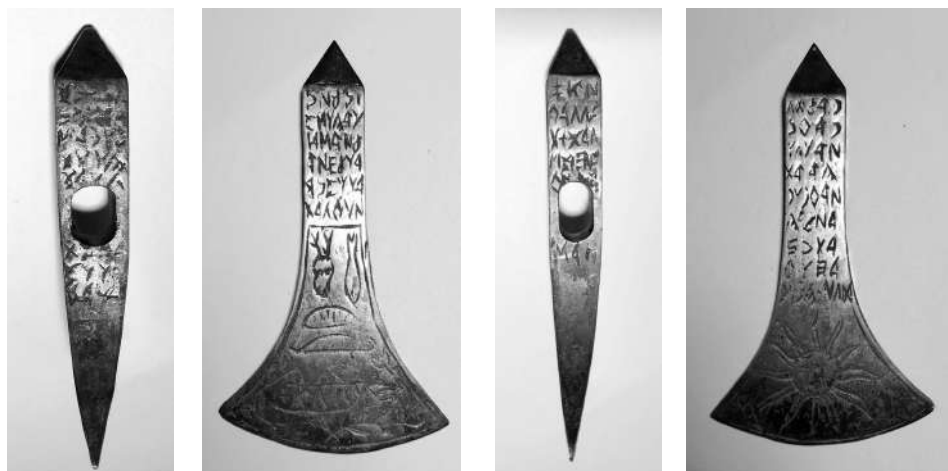
Itt jött létre egy sorsszerű találkozás – amely édesapám további életét meghatározta – Szalaváré Turával, aki, mint később kiderült, az utolsó manysi főszámán unokája volt. Végtelen boldog lett, amikor megtudta, hogy egy palóc (palúz) emberrel hozta össze a sors. Tudta, hogy hosszú és fáradtságos útja nem lesz hiábavaló, mert át tudja adni egy arra érdemes magyar embernek a közös őstörténetet, melyet a nagyapjától tanult. A tudás átadását egy szerencsés véletlen is segítette. Édesapám az őrség alkalmával megölt egy medvét, így valódi beavatási szertartás keretén belül vette át a tudást. Ősi manysi szokás szerint elkezdődött az ötnapos sztrechnói medvetor, amelynek alkalmával Tura édesapámat Baraca (jelentése tigris) néven rovósámánná avatja, egyben kötelezi is arra, hogy mindent, amit tőle hall, azt neki le kell majd jegyeznie, hogy ez a tudás maradjon meg az utókor számára. Édesapám tiltakozott a feladat vállalása ellen, de Tura elmondta, hogy csak az lehet beavatott, akinek 3 lelke van és emellett úz embernek is kell lennie, hiszen most, a Világhónap váltása alkalmával az úzok kötelesek a tudást tovább vinni.

A háború végén, miután túléltek a drezdai bombatámadást, eljutottak Kőszegig, ami mellett Turát végzetes lövés érte, és édesapám karjai közt halt meg. Utolsó szavaival békét kívánt a Földnek és az emberiségnek, és kérte édesapámat, hogy írjon új Arvisurát.

Amikor hazajött a háborúból, édesapám maga is látta, hogy a kimért feladatot végre kell hajtania, és rádöbent, hogy kénytelen írni. 60 év távlatából is világosan látom az arcát, amikor felébredtemkor fölém hajolt. Az arc egyszerre sírt és nevetett. Turát nagyon sokszor emlegette, így ő nálunk szinte családtaggá vált. Nekünk a vele történeteket nem említette, de meséi Tóremekről, aranyasszonyokról és számomra furcsa dolgokról szóltak.

1955 körül vettük észre, hogy egyre többet ír. Először kézzel, papír híján kiselejtezett gyári nyomtatványok hátoldalára. Egyre több és több időt töltött írással, míg végül vett egy kis táskairógépet és azon írt villámgyorsan 3 ujjal. Ekkor belépett az Ózdi Irodalmi Körbe és megszületett első regényének kézírata: Joli Tórem boglárja, melynek címét később Vérrel pecsételve címre változtatta meg. Ezt követően élete utolsó napjáig írt szüntelen, írta a Nagy Hegyekbe rejtett titkokat. Soha nem vette kedvét, amikor kemény falakba ütközött, amikor szakmai körök nem ismerték el, amikor éveken keresztül kilincselte és mégsem tudta kiadatni művét. Erőt adott neki a szerető család, édesanyám, aki minden terhet levett a válláról, hogy ő az életét művének szentelhesse. Nem volt egyedül, mellette voltak barátai itthon és a világ minden táján.

Arcát felidézve látom, hogy gondolataiban állandó vihar kavarog, távoli dolgok foglalkoztatják. Mindezt mégis rendíthetetlen nyugalommal és alázattal viselte, míg érzékeny szíve, öcsém, Attila korai tragikus halála után, 1982. IX. 29-én meg nem állt örökre.

4. ábra.
Paál Zoltán rovásírásos fokosa.

5. ábra.
Paál Zoltán kopjafája az ózdi Gyári temetőben.

Kötelességtudása, rendíthetetlen akarata és egy élet fáradtságos munkája nem volt hiábavaló. Teljes életművet hagyott szellemi hagyatékul.

Paál Éva írása nyomán

Paál Zoltán hagyatékából

6. ábra. Paál Zoltán „Erika” táskairógépe.
7. ábra. Misurák István igazolása segítségéről „régí írások” elvitelében.
8. ábra. Bujpál Zoltán igazolása Zsámbokrétről.
9. ábra. Duzsik Istvánné Paál Éva az Arvisura hagyatékáról – fegyvermesteri láda.
10. ábra. Két öreg zárkulcs Paál Zoltán hagyatékából.
11. ábra. A Szalavaré Tura által fából faragott lóláb.
12. ábra. Duzsik Istvánné Paál Éva az Arvisura hagyatékáról – fából faragott lóláb.
13. ábra. Paál Zoltán elemzése egyes rovásváltozatokról.
14. ábra. Paál Zoltán a tárkány-rovásírás számrendszeréről.
15. ábra. Az 1220-ban megreformált rovásírás.
16. ábra. Paál Zoltán kézírása. Részlet a Vérrel pecsételve c. Arvisurából.
17. ábra. Igor Szalminak írt levél 1955-ből.
18. ábra. Igor Szalminak írt levél 1965-ből.
19. ábra. Igor Szalminak írt levél 1975-ből.
20. ábra. Paál Zoltán levele „Hajdú elvtársnak” a Vérrel pecsételve c. Arvisura kiadásáról (1. oldal).
21. ábra. Paál Zoltán levele „Hajdú elvtársnak” a Vérrel pecsételve c. Arvisura kiadásáról (2. oldal).

6. ábra.

Paál Zoltán „Erika” táskairógépe.

-3-

PAÁL ZOLTÁN ARVISURA					
P	Z	A	L		-3
G.	1	3	6		K

Igazolás

Igazolom, hogy Pál Zoltán munkaszolgálatos 1945. augusztus elején a csomagjait nem bírta elvinni, ezért en segítttem neki, hogy a béke és kultúra érdekében a régi írásokat auton elvigye.

Ezen régizéssel a országátossal segy országátossal is foglalkotok

1974. I. 12

Tamás

Erőszak

Hosszú István

ARCHIVALTA
BOLYKY ÚR JÁNOS

Misurák István

Pál Zoltán

7. ábra.

Misurák István igazolása segítségéről „régí írások” elvitelében.

IRODALMI KÖR

-1-

Igazolás.

PAÁL ZOLTÁN ARVISURA					
P	Z	A	L		-3
G.	1	1	6		K

Igazolom, hogy Pál Zoltán órdi lakos, vált munkaszolgálatos 1945. évi február havában a törömegyei Zsámbokrétrén laktam, ahol én mint auto-szerő katona a csapatommal együtt új beosztást kaptam.

Ózd, 1956. március hó 31. éi.

Bujpál Zoltán

8. ábra.

Bujpál Zoltán igazolása Zsámbokrétről.

8. *Mit mondott a fegyvermesteri ládáról és a bőrtáskáról, amiben a dokumentumok voltak?*
Egy ládára emlékszem, a bőrtáskáról nem hallottam.
9. *Haza kerültek-e veled a ládák és a bőrtáska, ahogy Mitterbach Gyula írja igazolásában, miszerint ő ezeknek a hazaszállításában segített édesapádnak?*
5 éves voltam, amikor hazajött, mégis határozottan emlékszem, hogy egy kb. 1 m x 0,4 m x 0,45 m méretű láda volt nála.
10. *Láttad ezeket, esetleg hallottál a létezésükről, esetleg arról, hogy ezek a padláson voltak?*
Sötétzöld színe volt a ládának és több darabból állt a teteje, később nem a padláson volt, hanem a fűszekrényben.

9. ábra.

Duzsik Istvánné Paál Éva az Arvisura hagyatékról – fegyvermesteri láda.

10. ábra.

Két öreg zárkulcs Paál Zoltán hagyatékából.

„A nagyapám kegyhelyén beomlasztottam már az előírt negyedik év végén Joli Tórem hajlékát és kulcsát jelképesen magamhoz vettem. Majd előszedtem a Világfelügyelő Aranyfejedelem kegyhelyén őrzött Arvisurák másolatait, amelyekben mindegyik fősámán emberöltőjének viszontagságait lerótták, és rovóinak, arany-

asszonyainak feljegyzéseivel együtt a medvebőr táskámba tettem. Tudtam, hogy a tóremhitű törzsek között akadok majd egy olyan óm jelzésű emberre, aki a nagy Világfa ágain fel tud emelkedni a szellemi élet legmagasabb csúcsára, s hogy Joli Tórem vándorló boglárjának regéjét meg tudja érteni. Atyuskám szerint ez az ember dr. Zsiray Miklós hazájában lesz megtalálható, aki a mondavilágunkat nem csak megérti, de meg tudja őrizni és tovább is tudja adni.” (Részlet a 348-D. Vérrel pecsételve c. Arvisurából.)

11. ábra.

A Szalaváré Tura által fából faragott lóláb.

„Amikor a dalnak vége lett, a két Ob-vidéki rokonunk minden személynek egy ló- vagy egy szarvaslábát adott át fenyőfából kifaragva, melyet a parazsas fázék fölött megfüstölve az ajtó előtti kisszéken lévő ezüst tányérra kellett tennünk. Nekem egy elülső lólábát adott át Tura, melyet ő faragott, valamint sámánpénz gyanánt egy Mária Terézia korából származó rézpénzt adtak, mivel legutoljára akkor voltak a manysik nálunk rokonlátogatáson. Ezeket én is a tányérra tettem.” (Részlet a 348-D. Vérrel pecsételve c. Arvisurából.)

39. *Mit mondott a Zsiray Miklóssal, Lavotta Ödönnel való kapcsolatáról?*
Hozott valamit, amit Zsiray Miklósnak kellett volna átadnia, de ő addigra meghalt.
Lavotta Ödön vette át a küldeményt, mert Zsiray Miklós őrá hagyta ezt a feladatot. Lavotta Ödönnel sokat levelezett, majd Lavotta Finnországba költözött.
40. *Mit mondott a Bali Jánossal való problémás együttműködéséről?*
Bali János nevét nem ismerem.
41. *Milyen tárgyak maradtak édesapád után a hagyatékban, mit gondolsz ezekről?*
Halála után találtunk 2 nagy régi zárkulcsot (10 és 13 cm nagyságú) és egy 7,5 cm nagyságú, fából mintázott ezüstszerű lóláb formát, ezeket addig nem láttuk, sohasem voltak nála. A lólábról ő maga mondta nekem, hogy ezt Szalaváre Tura faragta neki fenyőfából. Számomra ez bizonyíték az Arvisura valóságáról. Találtunk továbbá egy rovásírásos sárgaréz fokost, amit – ha jól emlékszem – tisztelőitől kaphatott.
42. *Volt-e olyan dolog ezek között, amit nem tudsz hová tenni?*
Egyszer külföldre utaztunk valahová és hozott magával egy kulcsot, hogy majd ott el kell intéznie valamit neki, aki azelőtt sehol sem járt azon a vidéken. Nem tudom, hogy mit tudott intézni az ügyben, ha jól emlékszem, nem sikerült érdemint intéznie, az viszont biztos, hogy a dolog jelentős kapcsolatban van az Arvisurával.
43. *Volt-e édesapád viselkedésében, cselekedeteiben olyan dolog, amit nem tudsz megmagyarázni, értelmezni?*
Nem mindennapi ember volt, úgy fogadtuk el. Édesapám volt, nagyon szerettem.

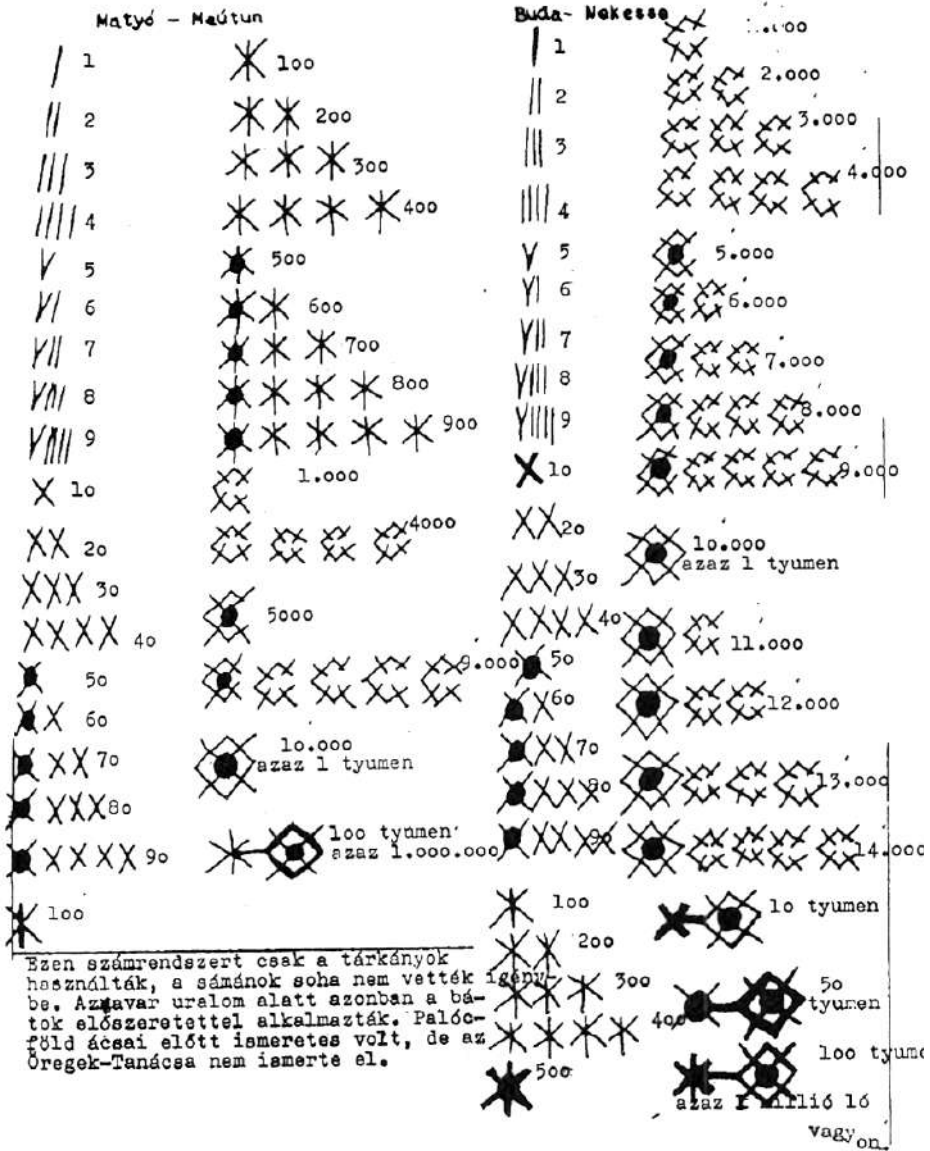
12. ábra.

Duzsik Istvánné Paál Éva az Arvisura hagyatékáról – fából faragott lóláb.

Tárkányok rovás számozása, tárkányok részére.

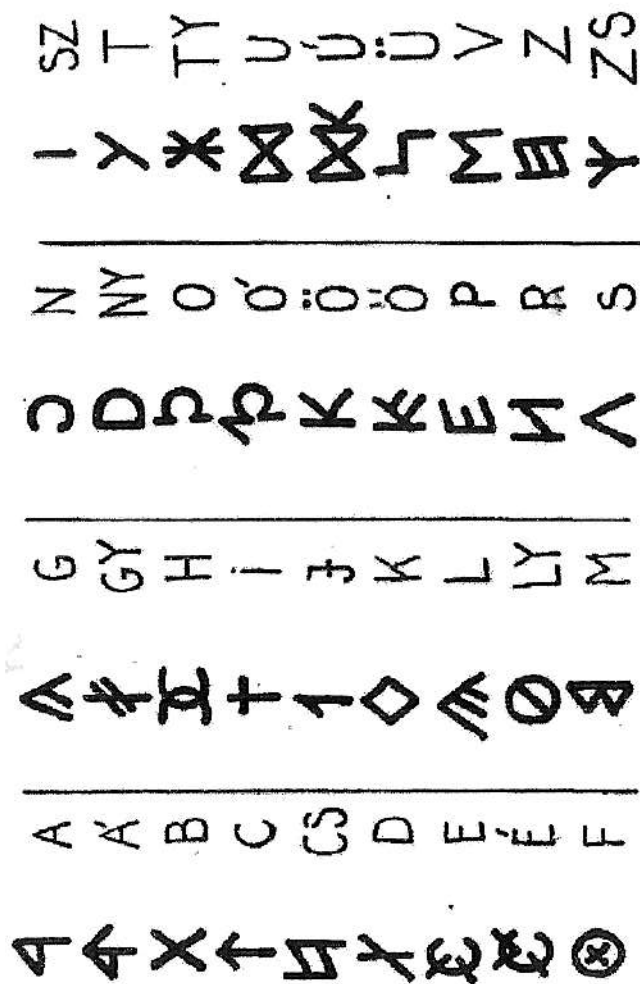
Otdosz

Buda

14. ábra.

Paál Zoltán a tárkány-rovásírás számrendszeréről.

A 24 fő istenség képjelét már Agaba elhagyta Kr. e. 4040-ben.
 1220-ban Körtöry és Kubiláj tovább egyszerűsített. (Pl. elmaradt $\text{I} = \text{Isten}$)
 Kettőzéseket és összevonásokat az érthetőségen belül lehet eszközölni.

(Pl. LL = ll TT = t TL = tl AZ = az EL = el)

15. ábra.

Az 1220-ban megreformált rovásírás (Paál Zoltán).

Émberavatál.

— Ébredj föl, serkenj föl! — hallottam felülomban, hogy költögetett valaki, de a szürke valóságom legőzte az álmom.

Frisült a nap. Kelet felől fényes sugarkevék törték át az ezüstsziürke reggelt. Fodros, fehérég borította a kékes sziklakat, mely máskostól szóta az egre szipokázó villanásait. A sziklak tetéjén a jégkucuma mintha csillagzózó lett volna, hol itt, hol ott csillogott, szemem nem győzte csodálni a természet rendezte fényörvényeit.

A jégóriás meghajlott a nap tüzes tekintete előtt. Látható erejével maggot fűt és a csipős szello szittlebbentette a vágóvölgyi szampul hamvas-zöld függőfűt. A folyó tördelte a jéget. A olvadásnak indult kopaplánok alól megindult az ár. A fölébredt völgyekben csatoglak a jéges habok, vízhangostak a hegyek, amikor megkezdődött a Vág tavaszi zenéje, amely elnyomta a vonat zaját, amint a hidakhoz rendezte az úszó jégablakot.

Ahol hófehér sörse gyarant legnagyobb a jég gátja, kibontott aranyhajával ott feküdt a kedves halott. Este gőrmédt meg a jégóriás. Felemelte jégoszlop karjával és vitte, vitte Zsolna felé. Lába jéguszályként simult utána. A lány haját elkapta a tavaszi szél és társasvárosodott a fenyőfákra, artán egy nagy kecsenissel összeroskadt a lednyrabló.

A jégóriásnak megvedtek a könnyei. Félán nem is kar áldozatot szavta, hanem a Kápsugar Ufi maggon tüzesen nézte a halovány leányt és ő verte a mindinkább gyengülő esőt.

A hegyi patak fehér, tajtekró habokban rohant a sziklakat nyaldoma. Itt összetört jégóriást is magával ragadta. Néha-néha még kibukkant a habokból, végül elnyette a hőmpölygő Vág.

Felülomban újból hallottam, hogy valaki beszélt hozzám:

— Ébredj föl, serkenj föl, mindenki elment már, meg fölkiabálsz a halottat. —

Megrázkódtam. Óvatosan néztem körül. Nem akartam beleugrani egyszerre a hideg valóságba. Turát láttam a tülely körül minkálkodni. Frisen sült kolbász illata csapta meg az ottomat.

— Jó reggelt Tura! — Köszöntem a fehérköpenyes szakácsnak, hogy valóban ében vagyok-e, meg meg is csiptem az arcomat.

— Jó reggelt Baraca! A többiek már Zsolnán járnak. Engem

16. ábra.

Paál Zoltán kézírása. Részlet a Vérrel pecsételve c. Arvisurából.

-1-

PAÁL ZOLTÁN ARVISURA					
P	Z	A	X	1	5-1
		1	1	1	-M

I g o r S z a l m i
főiskolai tanárnak

Leningrádtól - Szurgutig.

Kedves Barátom!

Amikor elbúcsúztunk helyeselted, hogy a mi legkedvesebb bajtársunknak Turának, a hősi halált halt manysi sémánnak kérését teljesítem és utolsó kívánságára tiz év múltán, az ő szavaival tolmácsolhassam az utókornak, e kicsiny finn-ugor nép gyermekének felénk sugárzó szeretetét, amellyel bennünket, otthonukból elhajtott magyar munkásokat elhalmozott.

A tiz év letelt.

Két hónapig tartó együttélésünk meséjét az igazságnak megfelelően igyekszem leírni. Regényem alakjait, partizán szokás szerint csak fedőneveiken tudom említeni, mivel az orosz neveiket, mint főként csak magyarul tudó gyárimunkás nem jegyezhettem meg, de a felszabadító háborúban megdicsőült alakjaitok örökké élni fognak emlékezetemben.

Mivel népeitek harcosai Berlin felé meneteltek, Ti harcolni akarva a mi felszabadításunkért, magatokra vállalva a partizán élet veszélyességét, eljöttetek harcolni a mi szabadságunkért.

Győztünk. A leghűségesebb barátunk^{egyike,-)} (Tura, -azonban meghalt Szombathely utcáján. Testének maradványai az Irottkőnek drága testével fölszentelt hegyein már elporladtak.^{szere!}

E könyvet^{és én velem együtt megdicsőült harcosokkal együtt} ajánlom, ki egyedül jöttél vissza velem az ígéret földjére és a nagy béketáborban velem együtt harcolsz újból a leigázott népek szabadságáért.

ARCHIVÁLTA
BOLYKY ÚR JÁNOS

Ózd, 1955. évi április hó 4. én.

17. ábra.

Igor Szalminak írt levél 1955-ből.

PAÁL ZOLTÁN ARVISURA					
P	7	A	X	1	5
		5	1	1	K

Igor Szalmin
partizán kapitányának

Leningrádtól - Szurgutjig

Kedves Barátom!

Megegyezés-köszönöm, hogy a húsz éves partizán találkozónkra Budapestre jöttetek, és hívil hoztad, a tizedik előfordulásra írt 348. Arvisurám úgy Neked, mint Ottó Kuusinen elvtársnak is megmutate a tetszést, az első olyan írásom, amely az Arvisura szabályai szerint íródott.

Itt is köszönöm, hogy a találkozónkra szerkesztett vázlatokat kiegészítetted a tudomásodra jutott újabb Arvisura megfigyelésekkel és fordításokkal és ezáltal nagy segítséget adtál, hogy az esetleges harmincadik évi partizán találkozónkra megírhasam a kihaltak hűt és népem határoz éves történetét.

Max azt mondta: „Az emberek megak csimélják történelmüket.” Ez szerinted még soó szerint is igaz, mert amennyiben német származású ember írja meg a magyarok történetét, akkor minden magyar nevet elrímeterít, ha olasz írja meg, akkor latin névre változtat mindent. Ez így történt ezer even át, mivel az úz néptől minden tudós azt valja, hogy egy kihalt török eredeti törzs volt, én ezt az Arvisurából szerett értesülesem alapján megcáfolom és mint úz származású ggrímünkös főként azért írom le a népem történetét, nehogy azt az idegen származású, egyébként jóakarati tudósok a saját népük javára elferdítsék. Ezáltal elakarom érni a nagy célt: Megközelíteni és tudomására adni minden érdeklődőnek a szovjet és kínai tudósok által ismert 24 hím törzs-szövetség határoz éves, mesebe illő történetét.

Utólag köszönöm, hogy a harminc éves találkozóink nagy céljaként Te is készülsz erre a feladatra és bírom abban, az idegen nyelv tudósok által sejtett 24 hím törzs-szövetségről valós képet tudunk adni a népünk határoz éves múltjáról.

Elvtársi tisztelettel üdvözlöl:

Bzd, 1965. augusztus 20. ai

ARCHIVÁLTA
BOLYKY ÚR JÁNOS

Paál Zoltán
ggrímünkös

18. ábra.
Igor Szalminak írt levél 1965-ből.

- 10 -

Igor Szalmi
partizán kapitánynak

PAÁL ZOLTÁN ARVISURA					
P	Z	A	X	1	5-1
1	10	11	1		M

Leningrádtól - Szurgutig.

Kedves Barátom!

Amikor elbucsuztunk helyeselted, hogy a mi legkedvesebb bajtársunknak Turának, a hősi halált halt manysi ifjunak kérését teljesítem és harminc év multán, az ő szavaival regélhessem az utókornak, e kicsiny finn-ugor nép gyermekének felénk sugárzó szeretetét, amellyel bennünket, otthonukból elhajtott munkásokat, mesemondásával elhalmozott.

A harminc év letelt!

Egységünk harcosait, csak fedőneveiken említhetem, mivel mondabeli névadásunk szerint az eredeti nevét mindenki elvesztette. Győztünk! A leghűségesebb barátunk - Szalavaré Tura - azonban Szombathelyen meghalt. Testének maradványai az Irottkőnek drága hamvával felszentelt hegyein már elporladtak.

Mi volt Tura igazi küldetése?

Te jobban tudod mint én, hogy minden 2.160-ik évben újabb Világhónapba lépünk. Most a Halak jegyéből a Vizöntők csillagképébe kerültünk. A beavatottak titkos törvénye szerint Szalavaré Turának kellene 24 évig az "Élet-kegyhelyének" titkairól beszélni, de ebben hősi halála megakadályozta. Nagypjének, Szalavaré apónek kérését sem tudta teljesíteni, hogy ezeket Dr. Zsiray Miklósnak átadja.

Szalavaré Tura örökségével mi történjen?

A "Szövetség-Ládájának" tartalmát Te a legjobban ismered. Ezen népmesék világába már belekóstolt Kőrösi Csoma Sándor, Szőnyi Márton és Szalavaré Tura, de mindannyian meghaltak mielőtt napvilágra hozhatták volna regevilágunk igazságait.

E könyvet a Szalavaré Turával együtt megdicsőült szovjet hősökkel Neked is ajánlom, ki a nagy Béketáborban velünk együtt harcolsz a leigázott népek szabadságáért.

Jómas Ulum! Üdvözöllek manysi bajtársi köszöntéssel: I.

Budapest, 1975 április 4.-én.

Paál Zoltán
vaskohász

I. Tura vidéki manysi régi nyelven.

ARCHIVÁLTA
BOLYKY ÚR JÁNOS

19. ábra.
Igor Szalminak írt levél 1975-ből.

Kedves Hajdú elvtárs! -1-

Örömmel válasszok kedves soraira. Fővel akkora
telem minden olyan gondolat amely kiabálva
mesikkal venne el emígyis lefoglalt idejét. Mint
közül ötven éves ember tudom, hogy a korabelieknek
csak endemes dolgokkal szabad foglalkoznia.

Kérdéseire szívesen adok felvilágosításokat
& mint tudományos dolgokra bizomány megőrti ezeket

1.) Arvisura azoknak a feljegyzéseknek gyűjteménye
amelyet a firm-ugor-kabar sámenok az élet igazságairól írtak.

2.) A Lörny professzor részére hozott Arvisura jelenleg
Tijó Salmimennel van, aki a Szovjetunióban dolgozik.

3.) Az Arvisura melyre változtatás. Egy részletes
firm-ugor-kabar közös nyelvveltes kezdődik. U-urami
nyelven folytatódik, majd magyar nyelvűen ismétlődik a
legtöbb Arvisura, míg az magyar nyelvűek a részletek nyelven
csupán Kuzum Salmos és Trakker sámen írták. Arvisura
Trakker nevé sámen szerkesztette 6002 évvel ezelőtt, amely
képviselet és ismétlésekből állott. A 310. Arvisurában Kuzum
sámen kezdte elhagyni a képviselet és a 326.-ban már Fom,
a magyarok legnagyobb sámenje csupán csak betűjelekből írt.

4.) Salavare apo akkor beszélt Lörny professzorral,
amikor az első világháború előtt az náluk hadifoglyakban
volt & megígérte neki, hogy összegyűjti részére a magyarok mondatait.

5.) Az Arvisura nem csupán a magyarok, hanem a firm-ugor-
kabar népek hihetetlenül gazdag mitológiáját tartalmazza, melynek
alapján nagyon követhető - Salmimen szerint - valamennyi népek
népünké kiindulása és további élete. Ez az Arvisurája már igazságot
nyert, hiszen bejelentésem után 1 év múlva a Szovjet népek bizományára
hogy az 1700-as évek elején, még a Szovjet magyarok zárt tömbben éltek a mai
Kazán területén. Ez saját erőből eljutott, mennyi a Fom által máskor
vagy az eredeti Arvisurákhoz nagy Hajdú elvtárs felvilágosította a 347
ember által írt nyelvemlékek - gyűjteményét és igazságot a
"Nyelvek világában" tett állítását, hogy a magyar és a firm-ugor
népek soha nem mozdultak el a Vtija környékéről, hanem a kaburok
hozták magukkal a szomszédokhoz, az Egiptusba vezető útra

PAAL ZOLTÁN ARVISURA
P Z A - 1 -
1 1 1 2
K

ARCHIVÁLTA
BOLYKY UR JÁNCS

20. ábra.

Paál Zoltán levele „Hajdú elvtársnak” a Vérrel pecsételve c. Arvisura kiadásáról
(1. oldal).

Amelyek a két fém-ugor népek között, sőt tovább fejezték és a mennyire az egy két részre még a mai napig is él.

C.) Az életem ismeretes életemet 6000 évvel előtt kezdtem élni, amikor a sárga bőrű népek a hunokat, mongolokat, avarokat és a kádárokat kiszorították a pékúri síkságról. Ezek a népek 5000 évig harcoltak azért, hogy örökségüket visszaszerezzeik, de csak a mongoloknak sikerült rövid ideig nyolc évvel valóra jutni az ősi földjén. A kádárokat a Tajkai-tó melletti Tragedia után 5800 évvel előtt az Ural elso részre vándoroltak és feliródtak a fém-ugor közösségbe, de kételkedésüket meg az utolsó Árpád házi királyainkkal is lementastatták. Az általam látott életemet Fura 12 éves korában kezdte olvasni és 50000 évvel előtt írt, hogy az életünk már ismeretlen irásokkal Lisszaj professzor megírta.

Héleves Hajdú elvtárs! Tegen megköszöntöttem, hogy ezt igen röviden elmondhattam Halukinak. Amikor soromat olvasom nem az ősi munkásról, aki a szegény törvények szerint megírta a 348. életemet, hanem Fura és Szalmon aki fel akarta emelni a léptet 6000 évvel múltunk, ismeretlen világig előtt. Ezt én Lavothának 1960 előtt nem mondhatom meg a valódi szavataira szerint, ha a Heki tudassa vele, mert nekem több alkalommal mondta addig nem nyugszik, amig meg nem tudja, hogyan vettem az igen hatalmas és régi ismereteimet. Ezt már nyugodtan elmondhatom, hogy az

Fura szavataival szemben ismi, és ezáltal, kevés ahhoz, hogy tudassam gondolatait és azt a politikamentes eszmét amelyel átírtattuk. Személyem talmassági azt a gondolatot amelyest és az ifjú kiadót és meg az életét is adta, szemérem ha megírta Valaki. Lemegyek a Fura szöveg regényemet Lavothának betámaszta istani és Salminen tanácsára és személyzeti főosztályra gépettette le, de 1975 végén egy sikertelen sorolás került a nevemre helyére, aki minden ideiglenes embert bűnösnek tekint, és az nem jammel hozzá a könyvem kiadásához. Nem hiszi el, hogy én olyan szavonalon tudjak írni, amelyből a közösségnek haszna lenne. Ez az a lektorok véleménye alapján és a regény vége nem romantikus.

Héleves Hajdú elvtárs! A kiadásra minden oldalról elkeszített regényemet elküldtem betekintés végett. Feletha tud egy jó társaságot kértetni, vagy pedig a társasági-város VIT-re mielőtt egyetemi ifjúsága kiadót tud szervezni a közeli halált halt magyar ifjú szemének, hiszen O az ifjúságunkkal akart találkozni! Én, a Salminemmel történt megbeszélés szerint ennek a könyvnek jövődelmiből szeretnék elmeny. Moszkvában vagy az Áram-összeállítás, hogy elhosszabb az általam valószínűlegosan ismert megismerem lekapok felbecsülhetetlen értékű kincset.

E nemis célom érdekében nagyon kérem a Hajdú és Lavotha elvtársak támogatását, személyes megbeszélés céljából szívesen látom ha felkeres Hajdú elvtárs, örömmel látom vendégül szeretni hajlakomban.

Vélelőzet városa szíveslegesen irányíts: P. Szabó

PAAL ZOLTAN ARVISURA
P 2 A 1 1 3
1 1 2 2 K

ARCHIVÁLTA
BOLYKY UR JÁNOS

21. ábra.

Paál Zoltán levele „Hajdú elvtársnak” a Vérrel pecsételve c. Arvisura kiadásáról (2. oldal).